Kasper Dlugatch Stisens 1. maj-tale

Taler	Dato	Sted
Kasper Dlugatch Stisen Ungdomskonsulent i FH og medlem af Borgerrepræsentationen for S i Københavns Kommune	1. maj 2026	Frit Forum København i "Kælderen" på Suhmsgade 4

Jeg kan godt lide at købe fiskefrikadeller til frokost i weekenden.
Og spise dem med remulade og purløg fra altankassen. Det smager godt. Og så er det jo sundt at spise fisk.

Men da jeg sidste uge stod i Netto og rakte ud efter mine fiskefrikadeller, så var der ikke længere fire fiskefrikadeller i pakken.
Nu var der kun tre. Men prisen var den samme.

Nu også dem, tænkte jeg.

For sådan har det jo være mange andre varer de seneste år.

Det halve kilo kød er blevet til 400 gram.

Skyr-bøtten er blevet mindre.
Selv en stor fadøl ... ja, den er mange steder kun 40 cl.

Alting bliver mindre.

Sådan føles det i hvert fald for almindelige danskere.

Men der er samtidig noget, der bliver større.

Uligheden.

For mens pakkerne skrumper, så vokser forskellen mellem de rigeste og almindelige lønmodtagere.

Mens mange kan mærke deres rådighedsbeløb blive mindre, så er de rigestes formuer faktisk vokset!

Og igen i år slår vi rekord i ulighed.

Den rigeste **ene** procent ejer nu det samme som 77 procent af danskerne.

I København mærker vi uligheden.

Ikke som tallet 30,6, der er gini-koeficienten.

Vi mærker det i vores hverdag og i vores velfærd.

En af mine gode ven, Daniel, er lige flyttet til København. Ham og hans kæreste har fået en bolig, som de har lejet i 6 måneder. Så skal de igen ud og finde noget nyt.

”Sådan er det jo” herinde – siger han.

Men sådan behøver det ikke være.

Vi skal ikke tilbage til mørke baggårde og utætte lejligheder. Lige præcis på boligpolitiken har vores parti sejret i København.

Men når unge eller ældre med små indkomster, ikke har råd til at slå rødder i byen, så har vi et stort problem.

For de rigeste, de har råd til deres egen bolig eller at købe et forældrekøb til deres børn.

De rigeste, har råd til, at alle deres børn kan få deres eget værelse.

De rigeste har råd til at blive skilt eller miste sin ægtefælle – og med én indtægt stadig bo i København.

De basale muligheder og den tryghed burde ikke kun være for de få.

Vi møder også uligheden i vores sundhed. For halvdelen af danskerne nu har en privat sundhedsforsikring, så de kan springe foran i køen.

Den gennemsnitlige tid til nogle speciallæger er 6 måneder. Med en sundhedsforsikring har du garanti for at få en tid indenfor 10 hverdage.

Så de rigeste bliver hurtigere raske.

Og så er uligheden ikke bare et tal.

Ulighed er muligheder.

Ulighed er raske dage sammen med sine børnebarn.

I København møder vi det også i skolerne.

For skattelettelserne til de rigeste har i mange år medført, at der er blevet sparet på vores velfærd.

I dag er det 10 procent af vores børn i København, som dumper dansk eller matematik.
Og halvdelen af dem er ikke i gang med en uddannelse halvandet år senere.

Så er kursen sat i deres liv. Med større risiko for at ende i usikre job og kriminalitet.

Så er ulighed spildte muligheder.
Ulighed er drømme, der aldrig blev til noget.

Alex Vanopslag og Troels Lund Poulsen de vil så gerne ”gøre Danmark rigere”.

De siger: Vi skal gøre kagen større! Så bliver alle rigere.

Men hvad hjælper det egentligt, at kagen bliver større, når de rigeste stadig kommer til at stille sig foran i køen og ikke forlader fadet, før de har taget 77 pct. af kagen.

Hvorfor skal multimillionære stå foran vores unger på den lokale folkeskole?

Hvorfor skal mulitmilionære stå foran os, hvis vi bliver syge?

Hvorfor skal det være forbeholdt for multimilionæren, at kunne bo i samme by som sit barn?

Vores parti har før stået i spidsen for at nedbryde forskelle.

Men når de igen har vokset sig så store, så er vores sammenhængskraft på spil.

Da valget blev udskrevet, var der faktisk flertal i befolkningen for en formueskat. Hvor multimillionærerne skulle betale lidt af deres formue til fællesskabet.

58 procent af danskerne bakkede op om det. Også mange blå vælgere.

Men så gik multimillionærerne i gang.

Med busreklamer, helsider i aviserne og plakater i metroen.

Med ynk og klynk fra de absolut rigeste danskere.

Med trusler om, at ville trække deres arbejdspladser ud af Danmark, hvis de skulle betale til en bedre folkeskole.

En massiv kampagne mod at bidrage mere til fællesskabet.

Det var pinligt!

Men desværre, så virkede det.

På få måneder faldt opbakningen markant. Og nu har Mette Frederiksen også taget forslaget af bordet i regeringsforhandlingerne.

Den ene procent har så mange penge og så meget indflydelse, at de ikke længere nøjes mde at købe store både og dyre huse.

De køber omtale. De køber møder. Og de køber magt.

Desværre viser valgkampen mere end noget andet, at vi er kommet for sent i gang med at nedbringe uligheden.

Når det kan udløse så stor protest, at bidrage til fællesskabet – så er der noget helt galt!

Det skal vi have rettet op på!

Uligheden kan virke som en naturkraft. Som vinden, der altid blæser. Som vi ikke kan stoppe.

Men sådan er det ikke.

Et af mine yndlingscitater i vores bevægelse er sagt af Sveriges tidligere statsminister Olof Palme, der sagde:

”Samfundet er menneskets værk. Hvis noget er galt, kan vi ændre på det”.

Det har de vist i Holland og i New Zealand. Der gennem de seneste 30 år er blevet mindre ulige.

Lad os huske på det denne 1. maj.

Forhåbentligt har vi snart en ny socialdemorkatisk ledet regering. Og endda en mere venstreorrienteret en af slagsen.

Sammen med vores gode venner i SF er det vores opgave at trække Danmark i en mere retfærdig retning.

For selvom formueskatten er død. Så er behovet for en kamp mod den stigende ulighed lys levende.

Så alle børn får en god skolegang-

Så alle ældre får lige ret til at komme til lægen og på hospitalet

Og så alle får mulighed for en bolig, der er til at betale.

Rigtig god 1. maj!

Kilde
Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
1. maj-tale, Socialdemokratiet

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/kasper-dlugatch-stisens-1-maj-tale-2026